

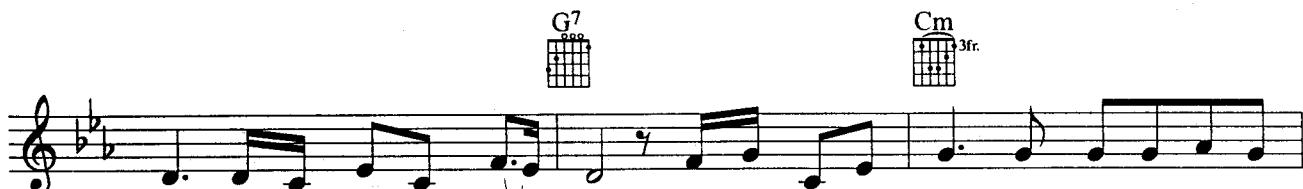
MỘT THOÁNG NHÌN NHAU

Thơ : PHONG SƠN
Nhạc : TÙ CÔNG PHUNG (1976)

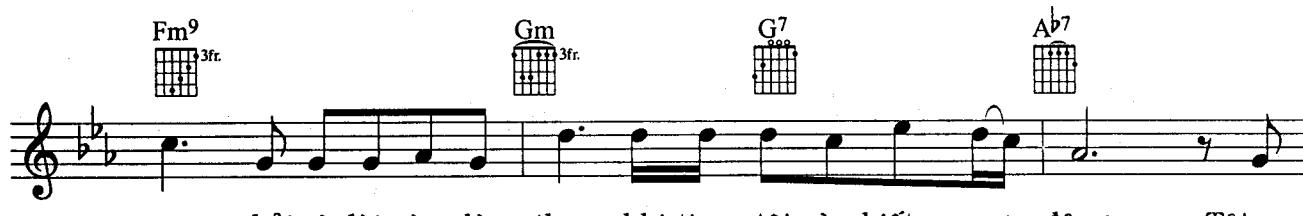
Tha thiết

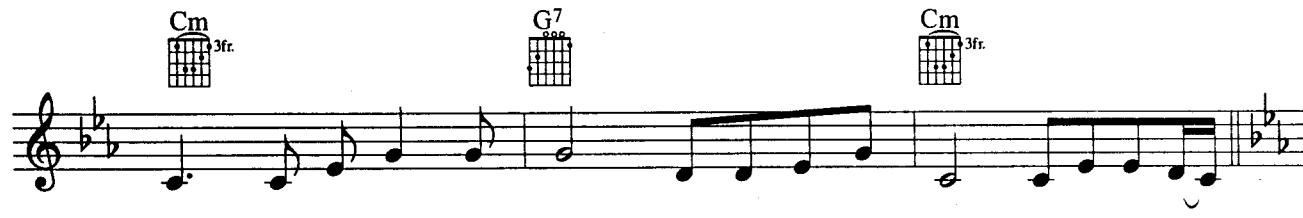
Tôi viết vội bài thơ dù giấy trắng là một bức tường dù mực đen chỉ mỗi hòn

than khi một thoảng nhìn thấy em. Tôi viết vội bài thơ, bởi vì đời còn là

mơ, bởi vì đời còn là thơ khi tim tôi còn biết rung động. Tôi

sợ một làn hương bay đi, một làn môi mím lại, một ánh mắt dâng

sâu, một bàn tay buông xuống và một dáng đi khuất bóng nguồn thơ. Tôi

sợ thực tại đau thương tôi sợ thực tại đau thương sao em đắn vội di

sao em cười vội khóc sao em đưa tay vội vàng buông xuống sao em cười vội vã quay

đi Tôi chép vội bài thơ kéo người đời ngoanh

mặt Một thoáng nhìn nhau một thoáng nhìn nhau yêu thương dù rất ít

yêu thương dù rất ít tôi vẫn vội vàng ghi lấy ý yêu thương